

عنوان مقاله:

حرمت رشوه و جواز پرداخت آن جهت احقاق حق در فقه امامیه

محل انتشار:

سومین همایش بسترهای فساد مالی و اداری در نظام حقوقی ایران با رویکرد اصلاح و توسعه نظام حقوقی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نادر میرزاده کوهشاهی - استادیار گروه حقوق عمومی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

اسکندر میرزاده کوهشاهی - دانش آموخته کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی از پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

خلاصه مقاله:

یکی از مصادیق بارز فساد اداری رشوه است. بلای دامنگیر و خانمان براندازی که چهره نظام اداری و قضاوت را در طول تاریخ آلوده کرده است. لفظ رشوه و مفهوم آن از الفاظ و مفاهیم متداولی است که متاسفانه آثار زیان بار آن بدون حد و مرز در سراسر جهان گسترش یافته است. جامعه اسلامی ما نیز همواره آماج ترکش های این پدیده می باشد. رشوه در ساختار اداری و به خصوص در منظر قضاوت امری مذموم در نگاه قرآن و سایر منابع پویای فقه امامیه از جمله: سنت، روایات، اجماع و عقل به حساب می آید. علمای بزرگ فقه بر حرمت آن ادعای اجماع کرده اند. با توجه به اهمیت این موضوع و آثار زیانبار آن این مقاله مسیله حرمت رشوه در فقه امامیه و جواز پرداخت آن در مواردی خاص را مورد بررسی قرار داده است. نتایج تحقیق نشان داد که بر حرمت رشوه با ابتدای بر منابع فقهی، اتفاق نظر وجود دارد و در مواردی خاص از باب اضطرار در جهت استیفای حق پرداخت آن جایز است هر چند گیرنده رشوه مرتکب گناه می باشد.

کلمات کلیدی:

رشوه، رشا، ارتشا و حرمت و فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641651>

